

РЕШЕНИЕ

№ 693

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1278** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „КАРИН БГ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от П. Б. Г., против заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПМ) № ФК-С1929-0125764/13.01.2023г., издадена от началник отдел „Оперативна дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която, на основание чл.186 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - бензиностанция, находящ се в [населено място] поле, [община], Индустриална зона, стопанисвана от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 7 дни.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че не е допуснато нарушението, за което е наложена санкцията, тъй като количеството на доставеното гориво съответства на количеството посочено в съпровождащите доставката документи, включително и на съставения акцизен данъчен документ. Изтъкнато е, че данни за получената доставка са изпратени към НАП по електронната система, а разликата в отчетеното от Н. и това от въведеното в обекта ФУ се дължи на повреда в нивомера, която стои извън контрола на дружеството. Според жалбоподателя описанието на нарушението в ЗНПАМ не

съответства на посочената правна квалификация и заповедта е немотивирана, като наложената санкция е непропорционална с целта на закона. Моли оспорената заповед да бъде отменена. Претендира присъждане на сторените разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на заповедта за налагане на ПАМ и моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за налагане на ПАМ № ФК-С1929-0125764/13.01.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция находящ се в [населено място] поле, [община], Индустриална зона, стопанисван от дружество „КАРИН-БГ“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 7 (седем) дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

Заповедта е издадена, след като при извършена проверка на 17.01.2022 г. в 17:39 часа на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ПР на ЗДДС – бензиностанция в [населено място] поле, общ. Е. П., Индустриална зона, стопанисвана от дружеството жалбоподател, е констатирано нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, вр. с чл. 118, ал. 6 ЗДДС, вр. с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС – дружеството не е изпълнило задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива.

По делото се установява, че в проверявания обект има монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство модел ЕСФП „О. СИС 2.0-D-KL.“, с ИН на ФУ № 05005994 и ИН на ФП № 58007457 и рег. в НАП № 4425163/03.07.2020 г. В хода на извършваната в търговския обект проверка са представени документи за доставка на гориво. При анализ на данните в ПП ФУДВ, в ПП ИСКГ и от представени документи проверяващите органи са установили, че има разлики между количеството гориво по нивомерна система и доставените количества по документ за дата 17.11.2022 г. по А. № [ЕГН] и У. № 0000000007342954 от 17.11.2022 г., тъй като: доставката по документи на „автомобилен бензин А-95Н“, код по КН 27101245 била в размер на 3518 л. обем при 15 градуса по Ц., а по нивомер в размер на 4121.302 л. при 15 градуса по Ц., съгласно „служебен бон“ № 0076354/17.11.2022 г. в 17:31 ч. за доставка по нивомер (л. 152). Установена е разлика в размер на 603.302 л.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършена проверка сер. АА № 0125764/17.11.2022 г. (л. 150 и сл.), съставен на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 ДОПК, в който са описани извършените действия, установените и констатираните факти и обстоятелства. При проверката са представени ДФО „Х“; декларация КД 0126; опис на пари в каса; распечатка от Н.; удостоверение от МИ;

блок-схема; калибровъчни таблици – 3 бр.; комплект документи за доставка – 3 бр.; работен график за м. 11. Искания, възражения и бележки на проверяваното лице в протокола не се съдържат. Видно е отбелязване, че АУАН ще бъде съставен на 03.12.2022 г.

Въз основа на данните от извършената проверка, ответникът е приел, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива в обекта на 17.11.2022 г. – нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. чл. 118, ал. 6 ЗДДС. На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС е издадена оспорената заповед, с която е постановено запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 7 (седем) дни.

Продължителността на срока на наложената ПАМ е обоснована от органа с вида и местонахождението на обекта – бензиностанция, която се намира в [населено място] поле, общ. Е. П., Индустриална зона. Взет е предвид и видът на предлаганите стоки – търговия с течни горива. Посочено е, че високата степен на обществена опасност на деянието се дължи на факта, че за стационарните резервоари в търговския обект не се подават данни за наличното количество гориво, съгласно изискванията на ЗДДС и Наредба Н-18/2006 г. на МФ, което пречатства проследяването и определянето на наличните количества горива в обекта. Прието е, че от търговеца се цели именно отклонение от данъчното облагане, което води винаги до негативни последици за фиска. Изложени са мотиви, че налагането на ПАМ би допринесло за коригиране поведението на лицето, така че да не допуска и в бъдеще нарушения от същия вид. Съгласно ЗНПАМ, срокът от 7 дни на наложената ПАМ бил съразмерен на извършеното и бил съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и необходимото време за постигане на целта – промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, така, че да е възможно да се установяват актуалните налични количества горива в резервоарите за съхранение. Посочено е, че ако не бъде приложена ПАМ, то съществува възможност от извършване на ново нарушение (индиректно до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди, а оттам и за благосъстоянието на държавата и обществото. Според органа мярката се явява и превенция срещу този нежелан резултат за фиска, и указва значимостта на охраняваните обществени отношения.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са допуснати съдебно-счетоводна (ССЧЕ) и съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Представените заключения са приети без възражения от страните.

Въз основа на приложените по делото доказателства и извършена проверка на представените от счетоводството на жалбоподателя документи вещото лице по ССЧЕ констатира, че количеството бензин А95Н по фактура [ЕГН]/17.11.22 г. е закупено от доставчик „ЕН ПИ СИ ТРЕЙД“ ЕООД и е доставено до обекта на жалбоподателя - бензиностанция в [населено място] поле, с транспорт на доставчика, видно от описаната фактура. Съпътстващи документи по доставката към фактурата са: Заявка до „Ен Пи Си Трейд“ ЕООД; товарителница 087627/17.11.2022 г.; декларация за съответствие на качеството; А. № 0000000007342954/17.11.2022 г., касаещ Митницата. В заключението е маркирано, че получател на А. е дружеството „Ен Пи Си Трейд“ ЕООД и следователно само издателя на документа (Л. България“ ЕООД) може да го

декларира като акцизен документ, следователно дружеството „Лукойл България“ ЕООД би следвало да го е декларирало. Доставчикът „ЕН ПИ СИ Трейд“ ЕООД е предоставил копие от цитираното А. на дружеството жалбоподател за произхода на количеството.

Според заключението доставката на гориво, извършена на 17.11.2022г. в бензиностанцията, е осчетоводена в Главна книга на сметка 401 „Доставчици“ за ноември 2022г., като е отразена по сметка 3043 „Стоки Равно Поле-газ, бензин, дизел и други“ – 3518 л., в сметка 4531 „Начислен ДДС на покупките“ и в кредит сметка 602 „Разходи за външни услуги. Процесите доставки без разлика между електронната система и А. са реализирани именно в бензиностанцията, стопанисвана от жалбоподателя. От съвкупността на цялата документация се установява, че полученото в резервоарите гориво съответства на издадените А., отразено е счетоводно в дружеството, а впоследствие е реализирано от процесния стопански обект, което е видно от представения дневен финансов отчет и допълнително представените наличности на горива.

От изготвеното и прието заключение по съдебно-техническата експертиза (СТЕ) се установява, че въз основа на приложените по делото доказателства, както и представено писмено становище от „ЕНСИС“ ООД, причина за подаваната различна информация от ЕСФП е техническа неизправност в нивомерната система Hectronic. В заключението е посочено, че съгласно специалния режим описан в Наредбата, Н. няма право да се сервизира от нерегистрирана компания или такава, с която няма сключен договор. От представения писмен отговор на „ЕНСИС“ ООД (л. 134) се установява, че електронната система комуникира с Н. и подава към сървър на НАП регистрираните от нивомерната система данни. Посочено е, че ако има разлика, то причината е в самата Н., която обаче не се поддържа от „ЕНСИС“ ООД. Данните постъпват автоматично от Н. и се предават автоматично към НАП за постъпили количества горива от Н., като опит за манипулация не е констатиран. Съгласно изискванията на Наредба Н-18 към ЗДДС, данните от нивомерната система за доставки на горива, коригирани с продадените количества, се подават към сървър на НАП след приключване на доставката. Данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива се „изпращат“ автоматично на всеки 6 часа. Не е констатирана човешка намеса в процеса по изпращане на данни от регистрираното фискално устройство в НАП и системата с фискална памет ЕСФП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което същата е допустима.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (л. 39) изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. От Заповед № 3927/23.11.2022 г. на изпълнителния директор на НАП се установява, че С. Е. С. е назначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален

контрол“ в ЦУ на НАП, считано от 23.11.2022 г., от което следва, че е компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС.

Оспорената заповед е издадена в предписаните от закона форма. Изложени са фактически и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите. Съгласно чл. 118, ал. 6 ЗДДС всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, „всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

В случая е безспорно установено, че на посочената в заповедта дата в проверения обект е съществувала монтирана и функционираща нивомерна измервателна система за обем на течни горива, свързана към централно регистриращо устройство на ЕСФП, която поради техническа неизправност посочена в констативен протокол на обслужващата фирма от 15.11.2022 г. (л. 171), както и в заключението на техническата експертиза, е отчетено неправилно нивото на горивото в резервоара и е отчетена разлика между горивото по документи и отчетеното чрез дистанционната връзка в НАП, като разликата е 603, 302 л. С това формално е осъществен състава на нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, за което представител на дружеството е следвало да се яви на 03.12.2022 г. в посочен офис на НАП за съставяне на АУАН, видно от съставения протокол за извършена проверка (т.е. по самостоятелно административно-наказателно производство за санкциониране на дружеството, отделно от настоящото).

По делото се установи, че в хода на проверката на 17.11.2022 г. не са констатирани действия от страна на жалбоподателя, които могат да се приемат като неправомерна намеса в работата на нивомерната система, включително не са констатирани въздействия върху пломбите, поставени на процесния резервоар № 2. От заключението по СТЕ се потвърждава, че информацията относно наличното количество гориво в резервоарите се подава към НАП автоматично при зареждане - на всеки 6 часа. Отделно от това, безспорно е, че към НАП са подавани данни относно доставеното количество течно гориво – бензин А-95Н, въз основа на А., в изпълнение на горепосочената норма от чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г.

На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б."г" ЗДДС ПАМ се налага с преустановителна и превантивна цел, а именно да се преустанови конкретно административно нарушение и да се предотврати възможността за последващото му извършване. В случая ПАМ е постановена в нарушение на материалния закон, тъй като не е доказано нарушаване на разпоредбата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Липсват данни за нарушаване на пломби и холограмни стикери на БИМ, поради което не може да бъде направен извод за манипулиране на Н. или ЕСФП. Има изградена дистанционна връзка с НАП за предаване на данни автоматично на всеки 6 часа от Н. за Резервоар № 2 и такива са предавани, както се установява по делото от издадения служебен бон за отразяване на доставката на гориво и от заключението на СТЕ. В тази връзка следва да се посочи, че в представените служебни бонове е отразено, че е върнат отговор „ОК“ от НАП за успешно подаване, както на данните за получена доставка, така и от нивомерната система, монтирана към Резервоар № 2. В системата на НАП са постъпили данни за доставеното на жалбоподателя количество гориво на 17.11.2022 г. - бензин А-95Н (видно от служебен бон за доставка), което съвпадат с това по документите за доставки. В случая, действително данните от нивомерната система се разминават от тези по А., но предвид липсата на констатации за манипулиране на измервателния уред не може да бъде направен извод за извършено нарушение от страна на дружеството жалбоподател. Органите по приходите не са изследвали какви са причините, които са довели до този резултат, включително като изключат възможността за технически проблем.

От така установеното се налага извод, че административният орган не е доказал наличието на целенасочено неправомерно поведение на дружеството при предаването на данни в НАП за наличните количества горива в резервоарите за съхранение. Напротив, коректно подадените данни за получените количества гориво по А., които съгласно заключението по ССЧЕ са осчетоводени от жалбоподателя, са доказателство за обратното. При липсата на нарушение и на недобросъвестност на стопанисващия обекта, издаването на ЗНПАМ не изпълнява своите цели, тъй като не би довело до предотвратяване или преустановяване на нарушение, свързано с отчитането на количеството гориво в резервоарите, доколкото не е налице необходимост от промяна на начина на осъществяване на дейността в конкретния обект.

В допълнение на гореизложеното, по отношение на срока на наложената ПАМ настоящият състав приема, че мотивите на административния орган са необосновани и неотнормирани към конкретно установеното в настоящия случай. Твърденията за необходимост от преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта и време за създаване на организация за отчитане на дейността на търговеца

противоречат на събраните доказателства, доколкото не са установени в хода на проверката други нарушения, извършени от жалбоподателя. В обекта е създадена съответна на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. организация за отчитане на дейността, чрез въвеждане на функционираща система за връзка с НАП и нивомерна измервателна система за отчитане на наличното количество течни горива. В тази връзка неоснователни са твърденията за създаване от жалбоподателя на организация в обекта, която има за цел отклонение от данъчно облагане. Такива данни не са налични по делото. Липсват констатации в оспорения акт относно неотчетени продажби на горива от страна на „КАРИН БГ“ ЕООД, разминавания между документирани продажби и касова наличност, резервоари за гориво, които нямат връзка с НАП или други в този смисъл, които да навеждат към извод за извършени действия/бездействия с цел отклонение от данъчно облагане. Аналогичен е изводът на съда по отношение на сочените от органа негативни последици за фиска, тъй като констатации, че не са отчитани приходи в бензиностанцията не са направени от контролните органи в хода на проверката. Не са изследвани налични количества гориво и съпоставката им с получени доставки на такова. В тази връзка липсват данни, че фискът е ощетен. Писмените доказателства, събрани в настоящото производство, включително заключението на техническата и съдебно-счетоводната експертиза водят до извод за възникнала техническа неизправност на Н., която не е вследствие на лоша организация в обекта или съзнателно поведение, целящо укриване на данни за получените и продадени горива. По делото се установи съответно на закона поведение по въвеждане на система на измерване на горивата и система за отчитане на продажбите, както и достоверно счетоводно отразяване на сделките по покупка и продажба на горива, което опровергава изводите за опасност за фиска и за неправомерно поведение, което следва да се коригира с прилаганата ПАМ. Следователно налагането на ПАМ запечатване на обекта за срок от 7 дни не би могло да се определи като съразмерно. То засяга права и законни интереси на данъчно задълженото лице в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта, за която актът се издава, като с това е нарушен принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК. Съгласно посочените разпоредби административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

С оглед данните по делото, съдът констатира, че в случая намира приложение Решение на Съда на ЕС от 04.03.2023 г., постановено по

дело № С-97/2021 г., в което се казва, че чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система за данъка върху добавената стойност и чл. 50 от Хартата на основаните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.“. В т. 52 от мотивите на решението е прието, че що се отнася до условието всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата, да бъде предвидено в закон, посоченото условие е изпълнено, тъй като в Закона за ДДС изрично се предвижда кумулативното налагане на имуществена санкция и запечатване на съответния търговски обект при нарушение на член 118, алинея 1 от него. Според т.53, що се отнася до зачитането на основното съдържание на основното право, гарантирано в член 50 от Хартата, от практиката на Съда следва, че такова кумулиране по принцип трябва да зависи от изчерпателно определени условия, като по този начин се подсигури непоставянето под съмнение на самото право, гарантирано в същия член 50, а в т. 54 е изведен извод, че автоматично кумулиране, което не зависи от никакво изчерпателно определено условие, не може да се разглежда като зачитащо основното съдържание на това право. Съгласно т. 55: „ В случая, видно от данните, предоставени от запитващата юрисдикция и от българското правителство, кумулирането на двете мерки, предвидени съответно в член 185 и в член 186 от Закона за ДДС, изглежда, е автоматично, тъй като в хипотезата на извършване на едно и също нарушение на член 118, алинея 1 от този закон данъчният орган е длъжен систематично да прилага и едната, и другата от тези мерки. Следователно такова кумулиране не зависи от изчерпателно определени условия по смисъла на посочената в точка 53 от настоящото решение съдебна практика, поради което разглежданата в главното производство национална правна уредба не изглежда да съдържа необходимата рамка, за да се гарантира зачитането на основното съдържание на правото, предвидено в член 50 от Хартата“. В т.56 е прието: “На трето място, що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че той изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции,

предвидено в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели“.

Към момента не е отстранен по законодателен път проблемът, констатиран в това решение, не е предвиден единен ред за прилагане на ПАМ „запечатване на търговски обект“ и на налагане на имуществена санкция за едно и също нарушение, поради което не може да се гарантира спазване на принципа на пропорционалност на санкцията. От доказателствата по делото се установява, че за нарушението спрямо дружеството е започнало административнонаказателно производство със съставяне на акт за административно нарушение на 03.12.2022 г. (видно от отразеното в протокола за извършена проверка), като ответникът не твърди АУАН да не е съставян или АНП да е прекратено. При това положение, самостоятелното провеждане на настоящото производство пред АССГ и това по ЗАНН пред районния съд не може да гарантира постигане на целите на закона и налагане на законосъобразна и пропорционална санкция, съответна на принципите, посочени в цитираното решение на СЕС.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и не съответства на целите му, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя се дължат разноски, в размер на 1850 лв., съгласно представения списък и доказателствата за плащането им. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, доколкото размерът му е под минималния, определен в чл.7, ал.3 от Наредба № ж1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение,65 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „КАРИН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1929-0125764/13.01.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: